

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

A Meridie, Hora Considerationis. De excelsis cogitationibus, & actibus
Heroicis Filiorum Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

HORA CONSIDERATIONIS

Tempore pomeridiano diei Sextæ.

De excelsis cogitationibus & Actibus heroicis Filiorum Dei.

Magnus olim spiritualis doctrinæ Magister, P. Balthasar Alvarez (de quo revelatum erat S. Teresiæ, quòd illo tempore, quò ille vivebat, nullus illò perfectior in Ecclesia Dei esset) inter complura vitæ sanctioris axiomata etiam hoc Novitijs suis inculcare solebat: *non degenerandum est ab excelsis cogitationibus Filiorum DEI: ut scribitur in vita ejus.* Doctrinam hanc ita imbiberat Novitius ejus Franciscus Perez, unus è quadraginta Societatis nostræ Martyribus, quorum modò Canonizatio procuratur, ut in ipso cædis, mortisque calore id locijs identidem inclamaverit: *Eja fratres, non degeneremus ab excelsis cogitationibus Filiorum Dei!* Annotavit id P. Joann. Nadasì, in anno dierum Illustrium 15. Julij. Fundatur autem doctrina hæc, primò in illo Psal. 81. *Ego dixi, Dij estis, & Filij excelsi omnes:* deinde in ijs verbis Sap. 5. *Cogitatio illorum apud altissimum: & tandem in promisso Christi, Ioan. 12. Ego, si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum. Si ergo Religiosi sunt Filij excelsi, uti sunt, non debent degenerare ab excelso spiritu,*

tu, & consequenter ab excelsis cogitationibus. Si item Religiosi sunt iusti, uti debent esse, cogitatio illorum debet esse apud altissimum, proindeque excelsa. Si denique Religiosi sunt tracti à Christo exaltato à terra, cogitationes eorum debent esse exaltatae seu excelsae. Per cogitationes verò hinc non soli actus intellectus intelliguntur, sed etiam actus voluntatis, & resolutiones heroicæ, quas ad tria capita reduco, nempe ad *agere*, ad *pati*, ad *omittere*.

Primum caput excelsarum cogitationum, à Filijs Dei haberi solitarum, est, *Agere*, hoc est, 1. elicere desideria ardentia & insatiabilia, tolerandi injurias, probra & omnis generis adversitates: hoc desiderium in Christo Filio Dei totâ vitâ perdurabat, quod colligunt SS. Patres ex verbis ejus, *Luc. 2. Baptismo habeo baptizari, & quomodo coarctor, usquedum perficiatur!* Desideria itaque prædicta sunt cogitationes filiorum DEI excelsae, utpote in Christo Filio Dei sublimatae, & deificatae. 2. gloriari in Cruce Domini nostri Jesu Christi, hoc est, gaudere, & honorè ducere omnes despectus, contemptus, injurias, persecutiones, &c. Gloriationem hanc esse excelsam Filiorum Dei cogitationem, probârunt Fratres Domini Jesu, Apostoli, qui ibant gaudentes à conspectu Concilij, quòd digni essent pro nomine *IESV* contumeliam pati.

3. Peculiariter affici inimicis, omnibusque, qui aliquando molesti extiterunt, ferventi charitate eos diligere, gratias singulares eisdem à Deo expetere, & omne malum ab illis, & oratione & re, depellere conari. Hæc cogitatio verè est excelsa, quia à Filio Dei pro crucifixoribus orante in Cruce est exaltata. 4. Statuere seipsum centrum odiorum totius mundi, maledictorum, calumniarum, detractorum, cruciatuum, cum tota intentione, & duratione eorum. Et hæc cogitatio excelsa est; superat enim totum mundum, totamque naturam, usitata Filio Dei qui pro nobis factus est maledictum. 5. velle alienos defectus sibi attribui; sub nomine suo vulgari; excusationes suas non recipi; à Superioribus damnari & puniri; ex meritis suspicionibus, sinistris relationibus, confictis conjecturis traduci, & tandem facere omnes absolutos famæ suæ Dominos, quantum in se est, nullòque modo ad restituendum obligatos. Excelsam hanc cogitationem esse, probat seipso Filius Dei, mortuus propter peccata nostra, accusatus ex confictis criminibus, damnatus, &c. 6. Contentissimum esse quovis etiam ignominiosissimo, molestissimoque officio, à Superioribus injuncto, omni item loco, Superiore, cubiculo, &c. sicut filius Dei contentus fuit per molestò circa peccatores salvandos officio latibulo

latibulò Ægypti, & Nazarethanò; contentus Præfidibus, quamvis sceleratis, suisque persecutoribus.

Alterum caput, excelsarum cogitationum Filijs Dei usitatarum, est, pati cruces omnis generis, & à toto universo; pati omnes permissiones Dei; omnes omnium dæmonum insectationes; omnes omnium hominum injurias; pati in corpore & anima, in fama, & quibusvis alijs bonis; pati per linguas, calamos, suspiciones, iudicia, murmurationes, irrisiones, &c. pati autem innocenter, sine murmuratione, sine appetitu vindictæ, etiam à Deo faciendæ; pati quamdiu libuerit Deo. Caput hoc excelsarum cogitationum summum obrinuit gradum in Filio Dei, passo in carne nostra, ad cuius imitationem hortatur nos primus ejus in terris Vicarius. *i. Petri 4. Christo passo in carne & vos eadem cogitatione armamini.* Per talem cogitationem, resolutionemque citissimè ad præaltum perfectionis fastigium pertingitur, juxta effatum S. P. N. Ignatij, qui Patri Hieronymo Natali quærenti, quâ viâ citò ad perfectionem venire posset? respondit: *si eum, Dei beneficiò, multa pati contingeret*: quæ verba, fundens lachrymas S. Pater dixit Patri Natali, & is postea Fratri nostro Paulo Cicotto, viro integerrimo, qui idem retulit R. P. Lancicio, ut ipse scribit in *Opusc. oct. coll. c. 22.*

Tertium caput excelsarum cogitationum, in Filijs Dei reperiri solitarum, est, *omittere*, seu negligere, hoc est. 1. nullam laudem aut gratitudinem ab ullo, pro quacunque re, sperare, desiderare, aut de ea oblata complacere. 2. à nullo ex Superioribus, æqualibus & inferioribus, ullam suam rationem respectumque ob ætatem, officia, merita haberi velle. 3. à nullo hominum consilia sua, intentaque probari velle. 4. apud nullum hominem gratiam aucupari, quærere, curare, nolleque, ut ulla creatura se amet, sed potius omnes oderint; in doloribus suis gaudeant; gemitus suos non curent, 5. filere in delationibus & accusationibus, nec se excusare ullo modo, nisi in damnum gloriæ Dei, bonique communis cedat. Nunquam item afflictiones suas ulli exponere, nec desiderare, ut innocentia sua ab alijs sciatur. 6. ab omni officio etiam & actione, in ipsa ultima manus etiam impositione, ad nutum Superioris statim recedere etiam cum ignominia, & aliorum insultatione. 7. sibiipsum non compati, nullumque dolorem promere. 8. nullam commoditatem ex ulla creatura quærere. 9. nihil coram alio in laudem suam narrare, sed penitus se & sua nesciri velle. 10. nunquam inquirere de applicatione suam ad aliquod officium, & nescire omnia ad se non pertinentia. Tales omissiones & neglectus fuerunt

fuerunt in filio Dei, qui non solum negligit,
sed etiam exinanivit semetipsum: cujus al-
tissimo exemplo adjungo, exiguae appendi-
cis instar, id quod legi in manuscriptis Pa-
tris Gasparis Druzbecki, de P. Laurentio
Susliga, celebri olim Concionatore, qui cum
a quodam Provinciali ex cathedra Leopo-
liensi, in qua coeperat concionari, amotus
fuisset, & missus esset Luceoriam ad idem
officium, eamque humiliationem, ut illi a
quibusdam insultabatur, moderato ac reli-
gioso animo tulisset, in eo ipso loco a Deo
maxime exaltatus, & tam regno, quam So-
cietati ostensus fuit; cumque ex illo loco es-
set abiturus, vidit in somnis B. Virginem
cum puero Jesu, qui ait illi; *Pete a me, quid-*
quid vis: tum ille. *Mi Domine, quid petam*
aliud, quam ut tecum sim in aeternum! respon-
dit puer Jesus; *Eris:* ait ille; *Domine, non sa-*
vis credo, nam sum miser peccator: tum Domi-
nus Jesus: *do tibi,* inquit, *manum meam, quod*
futurus sis mecum in aeternum: apprehendit ille
manum sanctissimi Pueri, & evigilavit. Haec
ex ipso Patre Laurentio audivit P. Gaspar
1623. 27. Novemb. Godovij, ubi simul ma-
nebant tempore pestis Lublinoensis, & loque-
bantur de illo genere viae & vitae spiritualis,
quod negligentia appellatur; quae est cogitatio
Filiorum Dei, seu eorum, qui cum Iesu
Filio Dei futuri sunt in aeternum. Dum,

Religiose, cogitationes has legis, ita lege,
ut eas habeas, si Filijs Dei vis adnumerari.

DIEI SEXTÆ MEDITATIO III.

*De eligendo via perfecta, in Re-
ligione, statu.*

Modum electionis faciendæ proponit S.
P. N. sub finem Hebd. secundæ.

ORATIO PRÆPARAT. & PRÆLUD. I.
ut in Medit. primâ, diei primæ.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam,
vivendi in numero perfectorum Dei servo-
rum.

PUNCT. I. Alloquere Dominum Deum
tuum: *Quid retribuam Domino pro omnibus,
quæ retribuit mihi?* Et considera beneficia Dei
innumera, quæ tibi præstitit Deus ab instan-
ti vocationis tuæ ad Religionem ad hoc us-
que tempus; ea beneficia nemo melius nôsse
potest, quàm tu ipse. Expende finem, ad
quem vocatus es; adduc in memoriam me-
dia salutis, quibus in Religione abundas,
ita ut neminem incusare possis ob tuam à fi-
ne tibi præfixo deviationem, nisi teipsum,
non utentem vel malè utentem mediis. De
his ergo coram Deo te accusa, cum proposito
emendationis.

II. Dic